

uvidende, og da de dog ikke kan være Lærere uden at have et vist Maal af Kundskaber, da de jo senere i Livet skal kunne undergive ikke blot i Kristendomskundskab, men ogsaa i Historie, Geografi, Naturhistorie og alle de andre Fag, Skolen har, bliver det nødvendigt at give dem en vis Fond af Kundskaber. Men da de Kundskaber, de skal tilegne sig, om end i elementært Maal, er saa mangeartede, kan de paa Seminariet ikke naa andet end at tilegne sig disse Kundskaber, og det er Fejlen. Altsaa, naar vi skal til at reformere vore Seminarier, kommer vi ikke udenom det fundamentale Krav, at de, der møder for at forberede sig til Lærergerningen, skal møde med en ganske anden Fond af elementær Viden, end de nu møder med. Naar man har det til at begynde med, saa undgaar man den Skavank, det ærede Medlem for Holbæk-Kredsen (Nøhr) talte om, at man skal begynde forfra, og opnaar den Fordel, andre har talt om, at saa bliver der Tid til blandt andet at lære Læreren Fagets Teknik. Saa kan han, om jeg maa bruge et billedligt Udtryk, ogsaa lære at operere, saa kan han lære sit Fags Teknik, og saa kan han tilegne sig paa enkelte Omraader de Kundskaber, han trænger til for at kunne gøre Fyldest i sin særlige Virksomhed.

Derfor er det mit Haab, at man, naar der nu paa en eller anden Vis skal arbejdes paa en Forandring af vor Seminarieundervisning, ikke vil sætte sig et beskedent Maal, men tværtimod sætte sig det Maal at faa Læreruddannelsesanstalter i Danmark saa fortrinlige, som det danske Folks økonomiske Evne sætter os i Stand til at faa dem. Mindre bør Maalet ikke blive, blandt andet af den Grund, at der næsten ikke kan anføres nogen anden Virksomhed i vort Samfund, der giver saa store kulturelle og folkelige Renter som Lærervirksomheden. Vi maa huske paa, at enhver Dygtighed, som enhver af os sidder inde med, er ikke alene betinget af de særlige Anlæg, vi er gaaet ind til Livet med, men ogsaa af den Skole, vi har gaaet igennem, og det Folk, der først indser, at det betaler sig at udvikle den højst mulige Folkeuddannelse, det Folk faar et Forspring for ethvert andet Folk paa Jorden. Den Opgave satte de gamle Grækere sig, og de naaede svimlende højt. Der er intet i Vejen for, at Danmark kunde blive det Land, hvor Opdragelsen blev gjort til Folkespeciale. Det vilde betale sig i det lange Løb, thi intet

giver saa store Renter som en særlig fin Opdragelse til alle Folkets Børn.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Dersom jeg nu efter det ærede Medlem for Nørresundby-Kredsens (Nørgaard) Ønske frafaldt det Forslag, jeg har fremsat, og gik ind paa at stille Forslag om en Kommission kun sammensat af sagkyndige, og hvis jeg saa mente, at jeg som disse sagkyndige skulde vælge for Eksempel de syv ærede Talere, som har talt i Dag — der er jo ikke noget i Vejen for, at jeg kunde komme til det Resultat, thi man maa jo antage, at hvert Parti har udvalgt dem, som de fandt var de sagkyndige paa dette Omraade, til at føre Ordet for sig her i Salen —, hvis jeg altsaa fik disse syv ærede Medlemmer — og jeg imødekom jo derved paa en Maade mig selv, idet jeg fik baade sagkyndige og Rigsdagsmænd i de samme Personer —, og jeg forøgede dette lille Udvalg paa syv Medlemmer med Professor N. A. Larsen og en anden ministeriel Embedsmand, og Kommissionen begyndte at arbejde, hvordan vilde det saa gaa? Ja, jeg tror, ærede Medlemmer allerede ved, hvad der er blevet sagt her i Dag, vil have faaet et udmærket Indtryk af, hvor vanskeligt det Arbejde vilde blive. Thi de almindelige Betragtninger, som de ærede Talere, nogle i ringe Maal, andre i større Maal, har været inde paa, og som i og for sig ligger i Periferien, naar der tales om Lovforslaget, de almindelige Betragtninger om vor Seminarieuddannelse, vore Børns Opdragelse, vort Folkeskolevæsen og alt, hvad hertil hørte, viser jo, hvor uenige de Herrer faktisk er. Jeg vil sige, at dersom det ærede Medlem for Kerteminde-Kredsen (Eduard Larsen) skulde staa op og tale nu efter det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), saa ved jeg, efter hvad vi her har hørt, at vi vilde faa en helt modsat Anskuelse udviklet. Navnlig med Hensyn til de Krav, man skulde stille, for at en Elev skulde kunne optages paa Seminariet, er vistnok de to Herrer i den Grad uenige, at de overhovedet slet ikke kan komme til nogen Forstaaelse. Jeg tror derfor, man har faaet en Følelse af, hvor vanskeligt hele dette Spørgsmaal er, og af, at hvor meget det end ligger baade Rigsdagsmændene og antagelig ogsaa de Vælgere, som har valgt dem, paa Sinde, er det et af de store og vanskelige Spørgsmaal herhjemme for Øjeblikket.